Broj 5. Svibanj 1912. God. 21.

GLASNIK PRESVETOGA SRCA ISUSOVA



S dopuštenjem crkvenih i redovničkih starješina

izdaju

SVEĆENICI DRUŽBE ISUSOVE.

Zagreb, Palmotićeva ulica 33.

„GLASNIK PRESVETOGA SRCA ISUSOVA“ izlazi mjesečno. Cijena mu je na godinu poštom (u Zagrebu dostavom u kuću, **1 kruna 20 filira**; za inozemstvo 2 krune 20 filira; kod uprave 1 kruna.

Uredništvo i otpravništvo, kamo se šalju listovi, novci i reklamacije: **Zagreb, Palmotićeva ulica 33.**

Naklada 30.000 istisaka.

26382

Važno za povjerenike Glasnika,
koji žele prisustvovati euharističkom kongresu u Beču

Za svjetski euharistički kongres (sastanak) u Beču, što će biti od 12. do 15. rujna ove godine, čine se velike priprave i prijavljuju se učesnici sa svih strana svijeta. Želja je glavnog bečkog i glavnog zagrebačkog odbora, a isto tako i pojedinih biskupijskih odbora hrvatskih, da tome svečanome i nevidenome slavlju presvetoga Sakramenta u Beču prisustvuje što više našega svijeta.

Glavni zagrebački odbor imao je koncem ožujka prvu glavnu svoju sjednicu, na kojoj se odlučilo izabrati posebne odbore za razne staleže, kako bi i muški i ženske, i gradjani i seljaci, i daci i sveučilištarci u što većem broju pošli u Beč. Ti odbori rade marljivo na sve strane. Učinit će se sve što bude moguće, da sveukupni trošak bude što manji. Čestiti Bečlije obrekoše takoder, da će zagrebačkom odboru ići što više na ruku. Puk će dobiti stanove besplatno, dobrim dijelom u školskim zgradama, a koštu će moći dobiti u bečkoj pučkoj kuhinji za 80 filira na dan. Do potrebe ustupit će ratno ministarstvo vojničke kuhinje, samo da svi gosti budu posluženi. Ne treba se dakle bojati prevelikog troška. A i za provodiće po Beču pobrinut će se odbori, da se nitko ne izgubi u velikom gradu.

Na zadnji dan euharističkog kongresa, to jest dana 15. rujna služit će u prisutnosti Njegovoga Veličanstva i cijeloga carskoga i kraljevskoga dvora posebni poslanik i zastupnik samoga svetoga Oca pape — a to će biti po svoj prilici jedan od rimskih kardinala — svečanu kardinalsku svetu misu na visokom i širokom trijemu, što je podignut na ulazu u kraljevski vrt ispred kraljevskoga dvora. Toj će misi prisustvovati na stotine hiljada naroda sa svih strana svijeta. Poslije toga biti će svečana procesija sa presvetim Otajstvom po gradu.

Izvanredni ovaj dogodaj u našoj monarkiji, 23-ći naime svjetski euharistički kongres u Beču, nuka nas, da za ljubav Božanskoga Srca Isusova, kojeno živo kuca za sve nas u presvetom oltarskom Sakramentu, i mi od svoje strane, koliko možemo, pomognemo mnogoj pobožnoj i čestitoj duši siromašnog naroda našeg, da dođe do koje krune i namakne si nešto putnog troška za taj euharistički sastanak. A to bi bilo ovako:

Tkogod od naših vrlo cijenjenih povjerenika i povjerenica želi osobno poći ove godine u Beč na euharistički kongres ili želi drugome taj put omogućiti, neka nam se što prije prijavi, pa ćemo mu mjesto nabožnog predmeta što bi ga imao dobiti u studenom, dati u ime nagrade gotov novac, koji ga ide (vidi broj 1. stranu 17.), i to već u mjesecu kolovozu, pošto će kongres biti od 12. do 15. rujna.

Prema objavi u broju 1. ovogodišnjega Glasnika imadu pravo na nagradu samo oni povjerenici i povjerenice, koji su svu pretplatu za sve svoje pretplatnike poslali upravi Glasnika najkasnije do konca mjeseca ožujka. Ali ovaj put, i to samo ovaj put, dat ćemo za nagradu gotov novac povjerenicima, koji putuju na euharistički kongres u Beč, ako svu pretplatu za sve svoje pretplatnike upravi Glasnika pošalju do konca mjeseca lipnja. Ovime produljujemo evo rok za puna tri mjeseca, makar pri tom sami ne malo štetovali, samo da pomognemo mnogoj dobroj i gorljivoj duši.

Pače, kako se na Glasnik Presvetog Srca Isusova može svatko još uvijek pretplatiti, evo lijepe prilike svim povjerenicima, da si nađu što više pretplatnika, ne bi li si tako što više smanjili putni trošak do Beča.

Na posao dakle svi, koji možete! Požurite s pretplatom i javite nam što prije, da li kanite ići na bečki kongres. Svaki, koji do konca lipnja (juna) uplati svu pretplatu za 100 pretplatnika, dobit će nagradu također od 10 kruna.

Uredništvo Glasnika Presv. Srca Isusova.

Opća nakana Apoštolstva molitve (Svibanj 1912):

Mornari.

Posebne nakane za svaki dan:

1. Srd.	Filip i Jakob ap. Svibanjska pobožnost. Katol. biskupi.
2. Čet.	Anastazij b. Javno ispovijedanje vjere. Crkva na Istoku.
3. *Pet.*	*Prvi petak.* Našašće sv. križa. Teško iskušani i progonjeni.
4. Sub.	Monika ud. Florijan m. Udovice i sirote. Vjerski duh u našoj vojsci. Ukinuće dvoboja. Vojska Srca Isusova.
5. **Ned.**	Pijo V. papa. Pijevo društvo za dobru štampu. Raširenje pobož. presv. Srca Isusova. Povjerenici i povjerenice Gl.
6. Pon.	Ivan pred latin. vratima. Bezvjerci i neprijatelji Crkve.
7. Utr.	Stanislav b. m. Sveta Crkva među Slavenima. Misijonari.
8. Srd.	Miholjice. Pobjeda sv. Crkve. Sloboda sv. Oca pape
9. Čet.	Grgur Naz. b. Hrvatski biskupi i njihova sjemeništa.
10. Pet.	Antonin b. Vjeroučitelji. Katol. pisci i katol. štampa.
11. Sub.	Franjo Hieronim pr: Družba Isusova i njezin hrv. novicijat.
12. **Ned.**	Pankracij m. Raspuštena mladež. Kat. omladin. društva.
13. Pon.	Prosni dani. Servacij m. Katol. radnici i njihove organizacije.
14. Utr.	Bonifacij m. Rastavljeni supruzi. Zavađeni. Hrv. katolički Savez. Dva dugo bolesna svećenika.
15. Srd.	Ivan de la Salle. Učitelji i učiteljice. Naše škole i zavodi.
16. **Čet.**	**Spasovo.** Ivan Nep. Čežnja za nebom. Preporod vjere i kršć. života kod svih Hrvata. Jedna velika želja sviju nas
17. Pet.	Pashal pr. Svagdanja pričest. Naši Kaptoli.
18. Sub.	Venancij m. Psovači. Darežljivost u dobre svrhe. Siročad.
19. **Ned.**	Petar Celestin papa. Sv. Otac papa, kardinali i biskupi.
20. Pon.	Bernardin pr. Euharist. kongres u Beču. Svagd. pričest.
21. Utr.	Feliks pr. Činovnici, oružnici. Zapušteni, sirote.
22. Srd.	Jelena dj. Katol. djevojačka društva. Hrvati u tuđini.
23. Čet.	Desiderij b. Zvanje u stalež svećenički i redovnički.
24. Pet.	M. B. POMOĆNICA KRŠĆANA (Mjes. zaštitnica). Sve veća ljubav Majci Božjoj. Konačna ustrajnost. M. kongregac.
25. Sub.	(*Post*). Urban papa. Naši uzgojni zavodi. Kat. gimnazija.
26. **Ned.**	**Duhovi.** Filip Neri pr. Darovi Duha Sv. Krizmenici. Raširenje sv. vjere. Katol. misije. Naša inteligencija.
27. Pon.	**Duhovski ponedj.** Magdalena Pacijska. Organizacija katolika. Sloboda Crkve.
28. Utr.	Augustin b. Djelotvorna kršć. ljubav. Čitatelji Glasnika.
29. Srd.	(*Kvatre*). Maksim b. Obraćenje krivovjernika, nevjernika i okorjelih grješnika. Više preporučenih duša.
30. Čet.	Ferdinand kralj. Svjetovni poglavari. Pok. čitatelji Glasnika.
31. Pet.	(*Kvatre*). N. M. Gospa. od Presv. Srca. Anđela Mer. dj. Uršulinke. Čistoća. Raširenje Glasnika.

Oprosti za članove Apoštolstvâ molitve: Potpuni oprost jednog petka po volji i još jednog dana po volji odabranoga. Na dan pomirovne pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika (24. svibnja).

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Is.: Potpuni oprost prvog petka ili prve nedjele, i još na jedan po volji odabrani dan.

SVAGDANJE PRIKAZANJE. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu za našega sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apoštolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Mjesečna nakana za lipanj: **Zvanje u stalež svećenički i redovnički**



Broj 5. Svibanj 1912. Godina XXI.

Nakana molitava i dobrih djela za svibanj.

(Blagoslovljena od sv. Oca pape Pia X.)

Mornari.

Mornare zovemo u prvom redu one, koji su po službi svojoj vazda na moru, lađama. To su vam vrlo čustveni ljudi i obično pobožni; jer poslovica kaže: Ako hoćeš učiti moliti se, pođi na more. Bude li onda oko tebe pučina mirna, veličanstvena, diže ti dušu i srce u nebeske visine. No kad oluja uzburka onu dosad tako glatku površinu, kako drhće onda srce i najhladnokrvnijega mornara, kad pomisli na svoju dragu ženu i milu si dječicu, na oca i majku, na znance i prijatelje, koje valjda ne će nikad više vidjeti, niti oni njega. „Nije šala izgubiti u isti dan i muža i brata" promrmlja neki mornar među zubima, kod takve pogibeljne zgode, kad je pomislio na svoju sestru, čiji suprug, njegov šura, bijaše u istoj lađi. Oh onda se svako uči moliti, onda obećaje Majki Božjoj i sv. Nikoli koji dar ili čini drugi zavjet, kako to potvrđuju bezbrojne slike ili druge uspomene u primorskim crkvama. Na žalost, prošla su stara vremena, gdje su se svi mornari okrenuli prama nekom svetištu bl. Gospe na pr. prama Trsatu, kad je lađa ostavila riječku luku, te su molili ili pjevali: „Zdravo, zvjezdo mora!" da ih Gospa štiti i brani od užasne smrti u valovima morskim.

Pomislite na jadnika, kad se razbije brod, kad padne ili skoči u ponor, kad se bori kroz više ura a možda i cijeli dan i napokon obnemogao potone u hladni grob svoj. Blago si ga njemu, ako je u ovom času u stanju milosti, onda je spašen za uvijek. — Ali joj! ako je u smrtnom grijehu, što će onda biti? Onda mu ode i tijelo i duša u propast vječnu.

Zato nam preporučuje Apostolstvo molitve za ovaj mjesec. da molimo za jadne mornare, da se uče moliti i pokajati se i Boga se bojati; jer hoćeš li učiti moliti se, hajde na more.

A što ćemo reći o onima, koji kod ljute oluje mjesto da se skruše, psuju, koji kod svake munje, kod svakog groma, kod udarca silnog vjetra, kod svake nove pogibelji života Sveviš njega na osvetu izazivlju? Zar se ne bi moglo dogoditi, da lađa propade radi takvog psovača, da i nedužni sa krivim trpi?

Joj kako je to pokvarena čeljad! Koliko ima među ovim mladićima kletava, koliko ružnih grijeha! A ovi ljudi, kako nose i oni glavu svoju u torbi!

Svaka i najtvrđa lađa može se nasukati, o hrid se razbiti, s drugom se kojom lađom sudariti, izgorjeti, potonuti. Lanjske je godine samo za 6 mjeseci propalo na moru 208 brodova. Ali istom, kad pukne rat, kako su onda oni mornari u duševnoj i tjelesnoj pogibelji! Tko se ne sjeća rusko-japanskoga rata? Kako su onda velike ratne lađe, koje vrijede milijune, sa momčadi i oficirima svojim za čas poletjele u zrak, kad su nabasali na minu; ili kako naglo potone lađa, kad ju probuši podmorski torpedo. Ljudi samo mozgaju sa svom oštroumnosti, kako bi mogli neprijatelju zadati što veću vremenitu štetu, ali na neumrle duše, koje bi mogle ovom zgodom hrpimice popadati u pakao, nitko i ne misli.

K mornarima, za koje imadu članovi Apoštolstva molitve kroz ovaj mjesec moliti, možemo pribrojiti i sve putnike na moru. Molimo dakle sa sv. Crkvm, da bi Bog dao putnicima dostignuti luku (Exultet) i da bismo svi u žuđenu luku vječnoga spasa sretno dospjeli. Budi nam, Gospodine, luka u brodolomlju, da pod tvojim vodstvom kamo želimo, sretno prispijemo. (F. H.)



Majka Božja od Giorgiona.

U prvo doba kršćanske umjetnosti nijesu slikali oltarske slike kako ih danas u slikama viđamo. U crkvama bio je samo po jedan oltar i to glavni. Taj nije izgledao kao današnji glavni oltar. Bio je to velik stol od kamena, na kojemu se doprinosila otajstvena žrtva u sv. misi. Nad otim je stolom bilo nebo (baldakin) od kamena, nošen kamenim stupovima. Oltar je stajao u velikoj zidanoj udubini (apsis). Ta je udubina bila urešena slikama načinjenim od sitnih komadića kamena i pozlaćenoga stakla (mozaik). Iz početka je u sredini te udubine i to gore u polukruglji, bila slika Isusova. Svečana ta slika prikazivala Isusa obično kao gospodara svijeta i sudca na posljednjem sudu, ili kako blagoslivlje svemir. Osim Isusa znalo je biti na tim slikama još i svetih apoštola. Kasnije je umjesto samoga Isusa prikazivana i Bogorodica s djetetom na krilu.

Tečajem vremena promijenio se unutarnji uređaj crkve prema promijenjenim potrebama i napretku graditeljske umjetnosti. I sam namještaj oltara se razvio. Nastao je običaj u crkvama, da su se, kao još i danas, navještavali važniji događaji u crkvenoj obćini: smrt kojega općinara, vjenčanja, porodi, odredbe i dr. Sve se to napisalo na jednu ploču, a ta je ploča došla među korice kao kakova knjiga. Kasnije su i molitve došle među takove korice, a poslje samo molitve. Te bi korice iz vana umjetnički uresili. Bile su kad i kad od slonove kosti. U Štrossmayerovoj galeriji, odmah u prvoj sobi ima takovih korica. Objšene su na zid u crnom okviru. Takovu knjigu postavio bi svećenik preda se sred oltara. Još i danas na oltarima stoje tri ploče s molitvama u okviru, ali su otvorene molitve pred oltarom. Po vremenu postajale su te korice nalik na knjigu sve veće i veće. U riznici naše stolne crkve u Zagrebu ima jedna takova korica od slonove kosti koja je veća od onih u Strossmayerovoj galeriji.

Kad je ploča postala prevelike, jer su oko molitve naslikali male sličice, nije bilo više zgodno načiniti jednu koricu kao na knjizi, nego su vanjski poklopac po sredi presjekli pa uredili tako, da se je dao otvoriti kao vrata. Sad je bila u sredini molitva sa sv. slikama, a sdesna i slijeva ploča, koja se otvara kao vratašca, dok je svećenik molitvu i saopćenja općini čitao, a onda bi ta vratašca od ploče opet zatvorili.

Želja, da sve što crkvi i službi Božjoj služi bude lijepo urešeno, dovela je do toga, da su počeli iznutra umjetnički urešivati ova vratašca slikama, iz vana pako rezbarijom. Takova trojka, „triptychon" postajala sve veća i veća. Na srednjoj ploči napisane molitve ustupile su cijelo mjesto slikama, a tu veliku trostruku sliku postavljenu na oltar podigli su na jednu stepenicu (predellu): i oltarska je slika bila gotova.

Kroz nekolike stotine godina stajale su na oltarima ovakove trostruke slike. U sredini bi naslikali iz početka samo Isusa ili Bogorodicu, a kasnije pojedine svece ili prizor iz Evanđelja. Na otvorena vrata slike s desna i s lijeva po jednoga ili dva sveca ili svetice.

Ta bi vrata obično bila zatvorena pa bi se samo pod misom otvorila, ali su i na vratima iz vana naslikali ili u rezbarijama prikazivali svece

U Zagrebu ima u muzeju obrtne škole takova oltarska trostruka kiparija, a ima slikan triptychon u sakristiji zagrebačke stolne crkve. I pobočna dva oltara u stolnoj crkvi na taj su način zamišljeni.

U 15. stoljeću počeli su u Italiji ovakvu trostruku oltarsku sliku sjedinjivati u jednu veliku sliku. Iz početka ostala je srednja slika nepromijenjena, svečana, dostojanstvena, a sveci sa dvajuh krila jednostavno su preneseni na istu sliku a da sa glavnim predmetom nisu stavljeni ni u kakav duševni savez.

Kasnije su sve osobe na oltarskoj slici stopili u jednu jedinstvenu skupinu. Oltarske slike postajale su sve veće i veće. Ima ih koje su visoke deset metara i više.

Slika, koju danas u listu donašamo, naslikana je u početku 16. stoljeća.

Naslikao ju Giorgio Barbarelli nazvan Giorgione, koji se je rodio god. 1477. a umro je god. 1511. jedva što je prekoračio 34. godinu života. Smatraju ga prvakom mletačke slikarske umjetnosti.

Nijesmo donijeli cijelu sliku, koja spada u red onih, gdje su osim Bogorodice naslikana sdesna i slijeva po jedan svetac, što nijesu u savezu s glavnim predmetom slike.

Taj glavni predmet na toj je slici Bogorodica a sveci niže Bogorodice, koji se na našemu snimku ne vide, jesu sv. Franjo Asiški i Liberale.

U ovoj slici Giorgione nastoji prikazati Bogorodicu u cvijetu svjetske ljepote. Uspjelo mu je uzvisiti ljudsku ljepotu, ali mu nije uspjelo stići one slikare, koji su znali nebesku ljepotu vidjeti i prikazati u vjerskom zanosu. Takov je umjetnik bio Fra Angelico iz Fiezola. Od novih umjetnika znao je A. Seitz stariji u đakovačkoj stolnoj crkvi u glavnoj apsidi naslikati Bogorodicu, koja je nadnaravne ljepote.

Na Giorgionovoj slici mali Isus nije dobro risan niti je lijep niti dostojanstven.

Sva slika se odlikuje osobito bistrinom i ljepotom bojâ. Mlečani su znali boje skladati bolje nego ikoji drugi umjetnici, a Giorgione im je bio upravo uzorom i učiteljem prem je tako rano umro.

(K.)



Iz korizmene okružnice biskupa đakovačkoga.



Presvijetli gospodin dr. Ivan Krapac, biskup đakovački, govori u ovogodišnjoj svojoj korizmenoj okružnici, upravljenoj svećenstvu i puku o čestoj svetoj pričesti i o pohađanju presvetog oltarskog Sakramenta. Okružnica bi radi svog predmeta i lijepog razlaganja zaslužila, da ju doslovce ovđe donesemo; ali kad to nije moguće, jer je za naš list preduga, donijet ćemo barem jedno mjesto iz nje. Ta u presvetom oltarskom Sakramentu kuca živo Srce Spasitelja našega; pa što je naravnije, nego da Glasnik Srca Isusova puno piše o presvetom Sakramentu, a naročito o čestoj pričesti.

Među ostalim lijepo piše presvijetli gospodin, kako sveta pričest „upravo neposredno djeluje na uređenje socijalnih prilika ljudskoga društva". Evo njegovih riječi:

„Tuže se danas poslodavci i gospodari na podložne si službenike, da su im nevjerni, prkosni; dapače te tužbe idu i tako daleko, da se ističe i zloba i nepravedno oštećivanje. — Radni narod diže tužbu, da ga poslodavci izrabljuju, nedostojno čovjeka plaćaju, dapače da im i zasluženu plaću sustežu. — Bračni se drugovi također optužuju. Rijetke su obitelji, u kojima bi vladao obiteljski mir, blagoslov i sklad.



Majka Božja od Giorgiona.

Muž se tuži na ženu, a žena na muža. — Odgojitelji i roditelji dižu tužbu na današnju mladež, njihovo im se ponašanje ne svida, zabrinjuje ih budućnost naše mladeži. — I mnogo je sličnih tužba! Ali svemu tome našlo bi se lijeka u presvetom oltarskom Sakramentu.

Ako imade danas na žalost službenika i radnika, koji onako nevjerno, dapače i zlobno služe svoga gospodara, zar je čudo, kad uvažimo činjenicu, da huškari i besavjesni bundžije svakim danom ruše u srcima radnoga naroda ljubav i vjeru u Boga? A kada to sruše, dakako da im lako onda sruše i ljubav i povjerenje prama svakom drugom ugledu! — Kako bi to drugačije bilo, kada bi mjesto svagdanjih pogrda na Boga i na svaki ugled, silazio u srca radnoga naroda dragi Isus u presvetom oltarskom Sakramentu, kada bi mjesto davla i njegovih službenika silazio u srca ovih ljudi Krist Gospodin i njegova sveta milost! Lako bi se onda uspostavili pravedni i mirni odnošaji!

Kako ne će mnogi i mnogi poslodavac izrabljivati povjerenih si službenikâ, kada je iščupao iz svoga srca Boga i njegove zapovijedi, pa, kao nekoć pogani, ne gleda u svom službeniku brata u Kristu, nego stvar, roba za izrabljivanje? Oh sasma inače bi ovi ljudi mislili, da primaju Krista u presvetom oltarskom Sakramentu! Kristov bi ih primjer naučio ljubavi i pravednosti prama svima.

Ne može se govoriti o bračnoj sreći i obiteljskoj slozi, dok bude u obiteljima vladao duh nevjere, rastrošnosti, surovosti i bezobzirnosti. Mjesto duha Božjega, one Kristove ljubavi — jer kao što je Krist ljubio Crkvu, tako treba da muževi ljube svoje žene, kaže sv. Pavao — vladat će nesloga, nemir, kavge i prepiranja. Mjesto da žena bude vjerna drugarica svome mužu, brižna majka svojoj djeci, bit će raspikuća, ubojica bračne sreće i vjernosti. Sve bi uklonio upliv Krista, koji bi krijepio bračne drugove u ženidbenoj ljubavi i vjernosti, koji bi ih jačao u životnim protivštinama.

A i odgoj mladeži bio bi sasma drugi sa Kristom, nego li bez Krista. Krist bi učio mladež na poštivanje i poslušnost prama starijima; učio bi ju, da čuva svoju svetu čistoću i da raste u ljubavi i milosti pred Bogom i ljudima, kao što je On rastao.

Zaista, dakle, hoćemo li obnoviti ljudsko društvo, unesimo u to društvo Krista i to Krista u presvetom oltarskom Sakramentu, da On svojom prisutnošću jača, okrepljuje, mijenja i usavršuje srca ljudska, a po tom i ljudsko društvo i odnošaje u njemu."

Potom govori presvijetli gospodin o pripravi za svetu pričest i nabraja, što je sve sveti Otac papa Pijo X. za raširenje česte i svagdanje pričesti učinio; a onda naređuje svome svećenstvu, e da se uzmogne znati, kako česta i svagdanja pričest napreduje u njegovoj biskupiji, „da se u svakoj crkvi — stolnoj, župskoj, kapeli — ima voditi točan popis broja posvećenih čestica i o tom izvješćivati nadležnu oblast".

Našle lijepe riječi presvijetloga gospodina biskupa odziva i izvan granica njegove biskupije!



Pomoćnica kršćana.



U času, kad se činilo, da je sve propalo, pa da će se i ono malo učenika na sve strane rastepsti i tako crkva Isusova još prije nego što se i rodila bila propasti, reče Gospodin viseći na križu: „Ženo evo ti sina!" A onda i onome jedino vjernome učeniku: „Evo ti majke!"

I dandanas navaljuju neprijatelji na Crkvu Isusovu sa svih strana. I danas hoće se kadikad velike smjelosti i odvažnosti, da se čovjek u javnosti priznade i ponese kao katolik. Gdje će naći Crkva svoju obranu, gdje kršćani sigurnu pomoć? Kod one, koja ih je tijekom svih vijekova i do sada tako izvrsno pomagala: kod Marije. Ona, koja je uništila sva krivovjerja, ona koja je slomila silu turskog polumjeseca, ona će pomoći i danas kršćanstvu, ona je Pomoćnica kršćana! Štujmo ju, častimo ju i zazivajmo ju gorljivo osobito ovog najugodnijeg mjeseca u godini i molimo ju za svetoga Oca papu, za svetu Crkvu katoličku, za svekoliko kršćanstvo. Ne zaboravimo, da je Marija pomoćnica i svakoga nas, pa joj djetinjim pouzdanjem preporučimo sve potrebe svoje, i duševne i tjelesne.

Ljubav izazivlje ljubav. Ti si možda do sada naučio k Mariji samo vapiti za pomoć: ali, jesi li joj na primljenoj pomoći bio i zahvalan? Jesi li joj ljubav uzvraćao ljubavlju? Je li ta tvoja ljubav bila nesebična i djelotvorna? Što učiniš bližnjemu svomu za ljubav Bogu i Mariji, vrijedi, kao da si učinio samome Bogu i Mariji. Što si dakle učinio dosele Mariji? Ded promisli, ne bi li ju odsele puno bolje, puno nježnije i puno djelotvornije mogao ljubiti.

Kršćanin, koji odviše ljubi prolazna zemaljska dobra, sličan je čovjeku, koji stoji na velikom kupu snijega: Sine sunce ispod oblaka, snijeg se stopi, a on — usred kaljuže.



Pravila mjesnog upravitelja Apoštolstva molitve.

Mjesnoga upravitelja imenuje upravitelj biskupijski, a gdje ovoga nema, vrhovni upravitelj na prijedlog mjesnog Ordinarija.

Mjesni upravitelj, ako je poslom odviše zaokupljen, može mjesto sebe imenovati kojega drugoga svećenika, da upravlja njegovim središtem; ali ovaj opunovlašteni svećenik ne može mjesto sebe opunovlastiti koga trećega.

Mjesni će upravitelj:

1. Imenovati osobito kreposne i gorljive osobe revniteljima i revniteljicama, te im dodijeliti stanoviti broj članova (n. pr. 15 do 20), na koje će ovi paziti, da svoje dužnosti savjesno vrše. U tu svrhu neka im kao vanjski znak njihove počasne službe predade posebnu diplomu, koju on sam potpisuje.*)

2. Upravitelj upisuje sam ili po kom drugom nove članove u „Imenik članova Apoštolstva molitve", te im daje upisnice. U imenik se upisuje ime i prezime pod tekućim brojem te oznakom dana, mjeseca i godine, kada se upis obavio. Je li novi član iz drugoga mjesta, može se i to mjesto upisati.

Upisnice nijesu doduše neophodno nužne, ali se ipak veoma preporučuju već zato, što su na njima obično otisnute poglavite dužnosti i duhovne milosti Apoštolstva molitve. Upisnice potpisuje mjesni upravitelj, a ime člana može upisati i druga od upravitelja ovlaštena osoba.

3. Mjesni upravitelj ima se pobrinuti, da se između ponajboljih revnika i revniteljica izaberu članovi „Vijeća Apoštolstva molitve" — a može ih i on sam jednostavno imenovati — a ovi da između sebe odaberu na tri godine predsjednika, tajnika i blagajnika. U vijeću neka bude što manje osoba; obično 5 do 7. Gdje ima mnogo revnitelja, mogu se izabrati dva vijeća, jedno za muškarce od samih revnitelja, a drugo za ženske od samih revniteljica.

4. „Vijeće" se sastaje svaki mjesec na redovitu sjednicu, kojoj predsjeda mjesni upravitelj a u njegovoj odsutnosti predsjednik.

*) Ove se diplome mogu dobiti kod uredništva. Mjesna središta nadb. zagrebačke dobivaju ih besplatno, a ostala uz posve neznatnu cijenu.

Na tom vijeću vijeća se o načinu, kako će se poglavita svrha Apoštolstva molitve u ovoj župi što bolje polučiti.

5. Mjesni upravitelj određuje dan i sat zajedničke svete pričesti, na koji mogu svi članovi, koji se pričeste, dobiti potpuni oprost.

6. „Vijeće Apoštolstva molitve" obodrit će mjesni upravitelj prigodom svakoga vijećanja s nekoliko vatrenih riječi na uspješan rad i ustrajnost; a dobro će biti, ako barem dva tri puta u godini skupi oko sebe svekolike revnitelje i revniteljice, te ih za njihovu apoštolsku službu što više oduševi. Napokon će promicati duhovni život svih članova javnom pobožnošću svakoga prvoga petka (ili prve nedjelje) u mjesecu te sa što svečanijom proslavom blagdana Presv. Srca Isusova u petak iza osmine Tijelova.

Sve u jednu: Mjesni upravitelj ne će se zadovoljiti, da mu diploma visi na zidu, a članovi ostanu pohranjeni u imeniku, već da se duše njegovoj skrbi povjerene milom pobožnošću Srca Isusova sasvim u Kristu preporode i živu.

Društvo zastupa prema vani vazda samo mjesni upravitelj.

Pravila revnitelja i revniteljica Apoštolstva molitve.

Revnitelji i revniteljice treba da su osobe kreposne i zauzete za slavu Božju, spas duša i štovanje Presv. Srca Isusova (Pravilo VI.). Dužnost im je:

1. Tražiti novih članova, te im imena predati mjesnom upravitelju.

2. Naći si do potrebe pomoćnika dotično pomoćnicu u apoštolskoj svojoj službi, te s njima u slozi i ljubavi neumorno promicati svrhu Apoštolstva molitve.

3. Prisustvovati redovitim sastancima revnitelja i tu otvoreno, ali čedno iznositi shodne prijedloge, kako da se što više unaprijedi slava Božja, spas duša i štovanje Presv. Srca Isusova. Nikad stoga ne će uporno zastupati svoje mnijenje niti dati ma najmanji povod kakvom nesuglasju ili čak neslozi. Neka svaki revnitelj i svaka revniteljica bude uvjerena, da je samo oruđe u ruci Božjoj, pa da se upravo zato mora savršeno pokoravati svim odredbama mjesnoga upravitelja, kao namjesnika Božjega.

4. Revnitelji i revniteljice ne smiju se nipošto zadovoljiti samo time, da svaki član njihove skupine savjesno vrši dužnosti svoga stepena, za koji se prijavio, nego će svojski nastojati, da poput pravih apoštola obnove i raspale što više čisti vjerski žar, pravu bogoljubnost, djelotvornu kršćansku ljubav i pravi katolički život u svome mjestu. Upravo zato mora svaki revnitelj i svaka ravniteljica biti u svakom pogledu uzorna života, jer će više postići svojim primjerom nego li i najbiranijim riječima.

5. Navlastito članovi „Vijeća Apoštolstva molitve" treba da se stave na čelo svima vjerskim i dobrotvornim društvima, kako

će u njima vazda vladati pravi kršćanski duh, pun životne snage i djelatnosti.

6. Članovi „Vijeća“ dogovorit će se, kada i kako da se svi članovi Apoštolstva molitve pokažu u javnosti, kao n. pr. prigodom javnih, crkvenih i svjetovnih svečanosti, zajedničkih hodočašća, zabava i sličnih prigoda.

7. Vijeće određuje kako će se doći do potrebite novčane svote: da li redovitom uplatom članova ili na koji drugi način. Sabranim novcem nabavljaju se društveni znaci, društveni barjak, ukrasuje crkva, podupire dobra štampa, potpomažu sirote i t. d.



Pravila službenika u „Vijeću Apostolstva molitve“.

1. Pravila predsjednika.

1. Predsjednik će pripaziti, da svi članovi „Vijeća“ budu vazda na izgled svima vjernicima.

2. U odsutnosti mjesnoga upravitelja on predsjeda redovitim mjesečnim sastancima „Vijeća“.

3. Nadzire rad tajnika i blagajnika i izvršuje naredbe mjesnog upravitelja kao i zaključke „Vijeća“.

2. Pravila tajnika.

1. Njemu može mjesni upravitelj povjeriti upisivanje novih članova u imenik društva ili barem da ispuni imenima upisnice, te ih podijeli revniteljima.

2. U posebnu knjigu bilježi važnije zaključke „Vijeća“; u posebnu opet važnije događaje u životu mjesnoga središta Apoštolstva molitve.

3. Vodi svekoliko dopisivanje po želji i nakani mjesnoga upravitelja.

4. Izvješćuje „Vijeće“ o provedbi njegovih zaključaka, o radu i napretku društva.

3. Pravila blagajnika.

1. U poseban dnevnik bilježi dnevno izdatke i primitke.

2. Bez znanja i privole upraviteljeve ne će blagajnik ništa trošiti.

3. Pobire sve prinose i milodare, te na želju izdaje potvrdu glede primitka.

4. Blagajnik nabavlja i isplaćuje u sporazumu s mjesnim upraviteljem sve potrepštine društva.

Općenita opaska. — Mjesni upravitelj jest glava i duša svega središta Apoštolstva molitve, a članovi „Vijeća“ kao i svi revnitelji i revniteljice samo su njegovi savjetnici i pomagači; zato će se svi bez razlike najpripravnije pokoriti svakom njegovom nalogu i biti spremni na svaki njegov mig, a bez njegovoga znanja ne će ništa poduzimati.

Bog svojih ne ostavlja.

Istiniti doživljaji jednog siročeta.

U službi.

(Nastavlja se.)

Nastala mi već i dvadeseta, a o kakovoj prištednji još ni govora. Tako ne može biti uvijek, pomislim. Što ću ja, kad ostarim ili se razbolim, tko će me onda primiti ili dvoriti? Nije druge, nego da si potražim drugu službu, gdje ću imati malo veću plaću.

Lijepa prilika, da se sa selom u ljubavi rastanem, pružila mi se doskora. Na jesen je naime valjalo sa svinjama u žir. A to je mene bilo strah; jer u šumi ima mnogo branjevine, a svinje kao svinje ne pitaju puno za to, već umaknu gdje što nađu. A tko bi globu plaćao, nego ja?



Već prve godine, dok sam još jednog gazdu služio, iskusio sam osobitu pomoć Božanskog Srca Isusova pa mu se i sada preporučim.

Bilo ono upravo na sv. Jakova 1895. Ja dotjerao svinje na Kupu, da ih napojim. Dok su oni pili i kaljužili se, opazim ja s brijega najednom, kako voda nosi ljudsku lješinu. Ali u taj čas obuze me velik strah: Kako ćeš ti u vodu sâm samcat? Ako se dogodi kakva nesreća, tko će ti pomoći? Stanem za časak neodlučan; a onda „Što Bog da!“ uskliknem i bacim se u vodu.

Sretno doplivam do lešine i pograbim je za košulju i počnem

vući na kraj. To je bilo veoma mučno. I najednom me spopane još veći strah, da ne ću moći isplivati; i u čas ja se odrvenim i nijesam mogao ni s mjesta da se maknem. U tom trenutku zavapim, a da ni sam ne znam kako: „Slatko Srce Isusovo, spasi me! ili je životu mojemu sada kraj". Jedva to rekoh, kad mi se opet snaga povrati i ja sretno isplivam i izvučem lešinu utopljenika.

Do toga doba nijesam se nikada Srcu Isusovu molio; jedva da sam štogod i čuo za njega. Zato mi je to čudnovatije, kako mi je ono baš u taj čas došlo na pamet.

Utopljenik bio iz prvoga sela. Dan prije došao napit kući; pa mjesto da legne, kako ga je žena molila, otišao on na rijeku da moči lan; tako se utopio. Kakav život — takva smrt.

Nešto od onoga straha, nešto od hladne vode, ja se razbolio teško. Nitko živ nije mislio, da ću preboljeti. Ali Presveto Srce Isusovo, komu sam se preporučio, htjelo drugačije. Malo po malo i ja opet sasvim ozdravio.

Od onda nije bilo dana, da se nijesam slatkom Srcu Isusovu pomolio. Pa mu se tako i sada toplo preporučim, da mi pomogne naći bolju službu.

I sestra je bila s time sasvim sporazumna. I ona je službu međutim promijenila. U selu bila dobra krčmarica, koja je zavoljela Maricu radi njezine velike čednosti i marljivosti. Obeća joj dvostruku plaću, ako dođe k njoj u službu. Prva gazdarica otpusti je teška srca.

Tako ja jedne večeri izađem iz kuće pod vedro nebo, malo podalje od kuće, da me nitko ne vidi i ne smete, padnem na koljena i zavapim: „O slatko Srce Isusovo! Ti si otvoreno za sve, koji u tebe pomoć traže: pomozi i meni: Ti vidiš, kako ni ovo malo kukavne plaće ne mogu skupiti; ti vidiš, da me samo nužda goni odavle: pomozi mi, da si nađem bolje mjesto, gdje me ne će kiša i snijeg prati, i gdje ću moći nešto zaslužiti, da ne obijam još i pod staru svoju glavu tuđe pragove.

„Pomozi mi i ti, Majko Marijo! Ne tražim ni srebra ni zlata, već samo toliko, da si kakvu takvu kućicu podignem, te ne budem sebi i drugome na teret. Ovo te molim, a ja ću ti odsele svaki dan moliti krunicu, a slatkom Srcu Božanskoga Sina tvoga na čast pet Očenaša i pet Zdravomarija isto tako svaki dan".

Te iste noći usnio sam neobičan san. Je li istina ili je to zbilja bio tek puki san, zato što mi je te večeri glava bila puna ovakvih misli: Bog sam zna. Mene je svakako taj san u velike razveselio i utješio, pa ću ga u kratko spomenuti.

Usnio sam, da vidim nekakova gospodina, u bijelo odijelo odjevena i crvenim plaštem zaogrnuta. On mi progovori: „Vidim te, kako se vruće Bogu moliš i u njega sve svoje ufanje postavljaš. Tako valja! Čini tako uvijek, doklegod si živ, pa te nikad napustiti ne će. Jedno te samo opominjem: Ne misli ni na kakvu osvetu; već oprosti svima neprijateljima svojim od srca, kako je i Isus oprostio svojima. Čuvaj nevinost, jer je ona Bogu mila. Dok

si čist i nevin, nikakva se ljaga tebe prihvatiti ne će. Napokon ne zaboravi na molitve, što si ih obećao, ma kako ti dobro jednom bilo; jer od dobra moglo bi i opet biti zlo. Nije Bog na te zaboravio, samo ne zaboravi ti na njega". To reče i ode, a meni te riječi još ni sada ne idu iz glave.

Odmah po selu razglasim, da ću ih ostaviti, pa neka si brzo traže drugoga svinjara. Seljanima bilo jako žao. Svi me pitaju, što su mi na žao učinili, da ih tako brzo ostavljam. Svi su me rado imali kao svoje dijete, jer se nijesam družio s drugim pastirima. Tako sam i ja imao mir, a i moj čopor nije se klao s drugima. Krunica, to je bila moja najmilija zabava; a u samoći mogao sam moliti, koliko mi srce iskalo.

Za četrnaest dana oprostim se sa svima. Dvojica gazda dadu mi 14 kruna — to je bila sva moja zaslužba za ono 5 godina. Sestru na rastanku opomenem, da pazi na se. Ja je ne ću zaboraviti, gdjegod bio; a ona nek bude poslušna i poštena, jer poštenje vrijedi više nego sve blago ovoga svijeta. Težak to bio rastanak za nas dvoje; ali šta ću? Moram gledati na budućnost, ako hoću, da mi kadgod bude laglje.

Tako krenem put Zagreba. (Svršit će se.)



Međunarodni euharistički kongres u Beču.



Već od postanka kršćanstva slavila se u raznim oblicima velika euharistička tajna, prisutnost Isusa Krista na oltarima našim, a pod prilikama kruha i vina. Katolička Crkva slavi u čast toga Sakramenta svoje najljepše svetkovine, te je taj Sakramenat učinila u žrtvi novoga zavjeta središtem cijeloga svoga bogoslužja.

U novije doba bilo je štovanje presv. Otajstva vanredno prošireno priređivanjem euharističkih kongresa (sastanaka). Tih kongresa bilo je do sada 22, od kojih je prvi zasjedao u Lille-u, osmi u Jeruzalemu, šesnaesti u Rimu, devetnaesti u Londonu, dvadeseti u Kölnu, dvadesetprvi u Montrealu, a zadnji prošle godine u Madridu. Osobito ova četiri posljednja bila su proslavljena vanrednim sjajem, a obzirom na broj učesnika tako veličanstveni, da cio katolički svijet može ponosno gledati na te dokaze žive vjere, što ju katolici iskazuju presvetom Otajstvu.

Na zadnjem kongresu u Madridu bilo je zaključeno, da se 23. euharistički kongres u godini 1912. proslavi u Austriji, i to u glavnom gradu Beču.

Ta je vijest vanredno obradovala svekolike. U listopadu prošle godine biran je odbor, u kojem se sakupiše prvaci svećenstva i svjetovanjaka, da zajedničkim silama pospiješe rad. Ustrojeni su razni odbori, kojima je na čelu predsjednički ured. U njemu su zastupani svi odbori, po svojim pročelnicima. Tim predsjedničkim odborom upravlja osobno Nj. Uzoritost kardinal-nadbiskup bečki Nagl. Da se vidi, koliki je to posao i briga, spomenut ćemo samo imena pojedinih odbora: Novinarski odbor, crkveno-obredni odbor, odbor za urešivanje, novčani odbor, odbor za primanje gostiju. Posebni opet odbor brinut će se za izvješćivanje u novinama, posebni će voditti brigu s govornicima na kongresu, opet posebni odbor za međusobno općenje učesnika kongresa, a posebni za ženske Marijine kongregacije i za umjetnost.

Zadnji dan madridskog kongresa bio je važan toga radi, što je španjolski kralj Alfons osobno prisustvovao svečanostima. Bečki pak kongres ne samo da će biti proslavljen u prisuću dvora, nego dapače i samo pokroviteljstvo preuzelo je Njegovo Veličanstvo. I tako će prvi puta biti jedan okrunjeni vladar pokrovitelj kongresa.

A što je to: „Međunarodni euharistički kongres? To vam je sastanak članova svih staleža katoličkog svijeta u tu svrhu, e bi ojačala živa vjera u prisutnost Kristovu u presv. Otajstvu. Obdržavanje tih sastanaka u naše protuvjersko doba vrlo je važno, da se tim načinom pokaže, kakovo se blago za nas nalazi u presv. oltarskom Sakramentu.

Ovaj 23. međunarodni euharistički sastanak obdržavat će se u Beču od 12. do 15. rujna. — A zašto baš u te dane? Dne 12. rujan je godišnjica onoga dana, kada je god. 1683. poljski kralj Ivan Sobjeski, okrepljen sv. pričesti, navalio na Beč, da oslobodi cio zapad od turske bujice. Na 15. pak rujna svetkuje se Ime Marijino, a taj je blagdan ustanovljen za vječnu uspomenu na oslobođenje Beča od Turaka.

Dok traje kongres služit će se u crkvi sv. Stjepana Mučenika danomice pontifikalna (biskupska) svečana misa, držati propovijedi i druge pobožnosti. Osim toga svaki dan je u crkvi sv. Stjepana svečana sjednica. Razne narodnosti obdržavati će te svečanosti u obližnjim crkvama.

U Zagrebu se osnovao poseban odbor, koji će se brinuti, da na tom svjetskom kongresu budu što dostojnije zastupani i Hrvati iz svih hrvatskih zemalja.

Na 15. rujna polazi svečana procesija sjajno iskićenim ulicama gradskim. U svim crkvama cijele monarkije, pa i kod nas bit će svaki dan izloženo presveto Otajstvo. Za strance bit će pripravljeni besplatni stanovi i za puk vrlo jeftina opskrba u bečkoj pučkoj kuhinji.

Zagrebački glavni odbor za sve hrvatske biskupije oglasit će u svoje vrijeme, što će biti u tu svrhu nužno; a i Glasnik će odsele u svakom broju pisati o tom kongresu i donositi potrebite upute. Svakako treba gledati, da nas bude što veći broj. Naš dobri hrvatski puk treba da ide u svom narodnom odijelu, ali bez velike gizde.

Tko kani poći na taj kongres u Beč, ili želi kakvu pobližu uputu, neka se prijavi svome vlč. g. župniku. Iz svake hrvatske župe treba da pođe barem troje ili četvero dobre čeljadi; a može ih dakako biti i više.

Hrvati će imati svoje sjednice sami za se na hrvatskom jeziku u dominikanskoj crkvi. Pokroviteljstvo nad hrvatskim učesnicima i vijećanjima preuzela je najpripravnije Njezina Visost nadvojvotkinja Blanka. Karta, kojom se može prisustvovati svim sjednicama raznih narodnosti stajat će 10 kruna; a tko želi imati samo vanjski znak na prsima, dobit će ga za 1 krunu. Putni trošak i boravak u Beču kroz 3 dana stajat će iz Zagreba i natrag oko 30 kruna. Bude li se prijavilo mnogo naroda, poći će posebni vlakovi iz većih hrvatskih gradova. Željeznice i parobrodarska društva već su dala veliki popust.

Razgovor o socijalizmu.

(Svršava se.)

Mrkonjić: Ali kako ću ja u kršćanske socijale, kad tamo popovi vladaju; a ti znaš, kako mi popove volimo!

Mirković: Znam, znam; samo ne razumijem, zašto toliko vičete na popove, a ipak su nam oni najbolji prijatelji i savjetnici.

Mrkonjić: Kakvi prijatelji! Popovi zagovaraju kapitalizam; zato ja ne mogu onamo, gdje su popovi.

Mirković: Ima kapitalizma ili bolje: kapital se može steći na pošten i na nepošten način. Ako veliš, da popovi zagovaraju pošten način sticanja imetka, onda i ti spadaš — među popove: ta rekao si eno, da si ono 50 K pravo i pošteno zaslužio. A ako kažeš, da popovi zagovaraju nepošten način stjecanja, onda ih naprosto klevećeš. — Ded, kaži, mi, po duši: Zar bi pravo bilo, da ti danas u tvojim godinama. iza onoliko truda i muke i onolikih gorkih zalogaja, što si ih kao šegrt i kalfa progutao, ne možeš ništa zaslužiti? Zar je pravo, da jedan činovnik, profesor, odvjetnik ili tko drugi, koji se je kroz punih šesnaest godina, a možda i više razbijao glavu i kvario pluća školskom prašinom, da on i sada jednako oskudijeva, ili da s tobom zajedno ide na posao ili za tolike svoje nauke prima istu nagradu kao ti? Koliko bi ih se onda našlo, koji bi se školovali?

Eto vidiš, kako sama zdrava pamet kaže, da si čovjek može na sasvim pošten način nešto privrijediti, steći, pa ako mu pretekne, nešto i na stranu staviti za crne dane. Ako sad popovi to isto tvrde i zagovaraju: zar ne rade sasvim pametno? Ako na-

protiv osuđuju one, koji i ovakovo pošteno stjecanje imetka zabacuju i brane: zar nemaju pravo? Uvaži još, da svećenici po svom zvanju propovijedaju i brane vjeru, a vjera, i to sveta rimokatolička vjera, a ne ma koja, najbolja je braniteljica i zaštitnica svega, što je dobro, plemenito, pošteno, pravedno, uzvišeno. Tko se ne boji Boga, ni ljudi se ne stidi. Zato takav čovjek ne zna za razliku između moga i tvoga, zato bezbožac gleda uvijek samo na se i na svoju korist, pa makar drugi radi toga ne znam kako stradao. Svećenici, kao navjestitelji te svete vjere, brane pravdu, a osuđuju nepravdu, brane opravdan i pošten kapitalizam, a osuđuju silovit, nepravedan i nepošten.

Pa sve da se i nađe koji pop, koji onda i ne zaslužuje da bude ono, što jest: zar da onda osuđujemo sve popove bez razlike? Ako jedan liječnik bilo hotice bilo nehotice kod operacije malo dublje zareže ili koju glavnu žilu prereže: zar su svi liječnici ubojice? Ako jedan radnik u nedjelju svu krvavo stečenu zaslužbu od cijeloga tjedna propije i protepe: zar su svi radnici pijanci i raspikuće? Ako se nađe jedan bezdušni advokat, koji stranke zaluđuje i parnicu zateže, samo da ih što više može oguliti: zar ćemo reći, da su svi advokati gulikože? Isto tako ni radi jednog nevrijednog svećenika ne smijemo osuđivati sve.

Mrkonjić: Čuješ, kume, ja bih još i došao na vašu skupštinu; ali, šta će reći moji drugovi, ako to saznadu?... Progonit će me, istisnut će me...

Mirković: A tako? To je dakle ta vaša sloboda, koja vam je uvijek na jeziku? Progoniti čovjeka radi njegovog uvjerenja, ta to je baš tlačenje svake slobode, to je sila, to nepravda. Eto, sad si i nehotice priznao, koliko je socijalnim demokratima do slobode. Vidiš li, kakvi su? Da nemaš nikakav drugi razlog, ovaj jedini morao bi ti biti dovoljan, da ih smjesta ostaviš. — Kod nas nema takve sile. Mi se svi pazimo kao braća i pomažemo jedan drugoga; ali tko ne će s nama: širok je svijet, nek ide, kamo spada, mi ga silom ne ćemo zaustavljati. Takvih članova na silu, koji nam se u odlučnom času mogu iznevjeriti, mi ne trebamo.

Mrkonjić: Ali ne će mirovati, dok me gazda ne otpusti, dok ne ostanem bez kruha...

Mirković: A ti nemoj ni čekati, da do toga dođe, već istupi sam iz njihovog društva, a pristupi u naše, pa ćemo ti već naći posla. Zar je samo tvoj gazda jedini poduzetnik u gradu? Pa da su i svi takvi: zar je to jedini grad na svijetu? Zar baš u njemu moraš živjeti i raditi?

Mrkonjić: Kad imate svoj prvi sastanak?

Mirković: U nedjelju poslije blagoslova u crkvi. Hoćeš li doći?

Mrkonjić: Hoću! Samo, molim te, nemoj nikomu ništa kazati...

Mirković: Idi, kukavice sinja, ti i nijesi za nas, dok si takav! — Ali, dođi međutim; i Nikodem je isprva išao noću Gospodinu Isusu na nauk, a poslije se ojunačio i molio mrtvo tijelo Isusovo od Pilata: tako ćeš i ti s vremenom izgubiti taj svoj djetinji strah, što ti ga zadadoše tvoji dosadanji prijatelji, pa ćeš biti još možda prvi među nama. Dakle u nedjelju!

Mrkonjić: Da, u nedjelju. Evo ti ruke!

Mirković: Tako valja! Sad si istom moj čovjek. A sad s Bogom! kume. Sad mi se valjda već i žena vratila kući. (I. G.)



Ribolov.

(Pripovijeda abé **Charles Grimaud.**)'

(Svršava se).



Svećenik dosta mlad, započeo svetu misu. Narod se molio dosta sabrano.

— Ti dobri ljudi još vjeruju . . . To je sigurnije. I prateći pozorno svete obrede reče:

— Dosljedni su . . . Brinu se za spas svoje duše . . . svoje vječnosti . . . Kad se najedem i napijem i dan u ribolovu provedem, hoću li imati spokojniju smrt od ovih dobrih ljudi?

Mnoštvo se zalila: počelo sjedati. Gospodin kapelan okrene se na propovijed: Podsjeti narod, kako Isus, pošto je uskrsnuo, ne umire više . . . Kako današnji slobodni zidari i napredniaci, kao ni Pilat ni Židovi, ne će uništiti svete Crkve!

Crkva! ta ona živi! taj svećenik, ovi vjernici — to je Crkva . . . eto dvadeset vijekova, što traje . . . dug zakup!

Ko kad se čovjek u snu okrene na drugu stranu, pomisli:

— Pa zašto onda moje novine tvrde, da je Crkva umrla? ... Lašci! . . .

Iza nekog vremena nastavi:

— Dobro, ali šta će ta glupost od ispovijedi? ... To upravo smeta . . .

Za vrijeme službe Božje opazi ribar, gdje nešto u blizini škrinu: zatvarala se vratašca ispovjedaonice. Nagne se, da vidi, šta je, a uto se ukaza jedna žena, što se upravo ispovjedila.

— Gle ti mreža klerikalnih! . . .

Kad je zazvonilo na podizanje, narod kleknuo . . . Klekne i on . . . To ponizno držanje gane ga . . . Nekakvo čudno čuvstvo prođe njegovom dušom . . . Bijaše l' to želja . . . kajanje . . . prošnja? Ne znadijaše ni sam . . . Mogao je tek da progovori riječi:

— Bože moj!

I upravo ta riječ kan'da je probila **led** njegova srca . . . Bio je uvjeren, da ga je Bog čuo.

Zvonce tri puta kucnu, i narod **se opet** uzljulja . . . Žene, muževi . . . gotovo svi krenuše put **svetog stola** Gospodnjega.

On ih u čudu motrio. To ga sjećalo njegove prve sv. pričesti . . . onoga sretnog i čistog dana, kad se je majka njim onako ponosila! . . . Sjeti se i onoga jutrašnjeg razgovora: „Ti bi se morao za mnom povesti . . . ja sam vas izvan sebe . . . Pa nije teško ispovjedit se . . . uvijek ista povijest . . . nevjernost u sv. zakonu . . . a na koncu spužva i amen . . .“

U duši mu se zametne silna borba . . . Grčevito se uhvati stolice.

— Šta, muž, pa da se boji? . . .

Nagne se i preko volje kao u namjeri, da vidi, kako ispovjedaonica izgleda . . . Izađe zadnja žena . . . izađe i svećenik, koji ugleda to lice, što se plašljivo ogledalo:

— Prijatelju, želite l' se ispovjediti? . . .

Ribar htio reći, da mu to nije ni na kraj pameti . . . ali mu riječ zamr' u grudima. Svećenik opet uniđe, kobna se vratašca otvoriše . . .

Stranac se za koji čas tjeskobno skanjivao:

— Treba da uniđem, pa da mu rečem, da ne ću . . .

I iščeznu za zastorom. U toj polutami, klečeći pred raspelom, mogao si samo čuti riječi: „Oče, tužim se . . .“ Milost je Božja pobijedila.

Za pet minuta bilo sve gotovo . . .

Izađe crven ko rak, ali spokojan, sretan, lak . . . Dvadeset i dvije godine uređene u pet minuta . . . Bilo je sve tako jednostavno . . . tako lijepo.

— Je li moguće, rekne, da nijesam prije na to mislio?

Malo odahne, klečeći pred svojom stolicom . . . Gospodin kapelan još nije svršio svete pričesti. Kad i zadnji redovi ustadoše, da pođu prema oltaru, pođe i stranac za njima, suznih očiju, sa zahvalnošću u srcu.

Prvi put iza dvadeset i dvije godine prikuči se k stolu Gospodnjemu i u svoje rašireno srce primi svoga Boga i Spasitelja . . .

*

Zaklonjen stijenama i gustim grmljem, bacao sat kasnije jedan čovjek udicu u vodu. Dan je bio divan . . . no sve to svijetlo, sve one guste vodene iskre, ptičice, zvuk zvonova, čarobna priroda ne bijaše ništa prema onome čaru te duše obnovljene, pomlađene . . .

I dok je čekao, kad će mu čep na udici uroniti, govoraše si:

— Namjerio sam se na boljeg ribara od mene . . . što me je blago namamio, da zagrizem u tu božansku meku . . . Ne ću nikad zaboraviti današnjeg ribolova, da ga na vijeke blagosivljem.

(Jek.)

Sve na svijetu čezne za svjetlom i životom. Svako stablo diže se u vis i lijepo lišće okrenuto mu je prema suncu: Tako treba da i mi svoje misli, želje, riječi i djela vazda upravljamo gore, prema Bogu, Ocu svjetlosti i suncu pravde, pa da samo za vječnim i neprolaznim dobrima težimo. — — (Don J. St.)



Zahvalnice.

☛ *Zahvalnice treba da su potpisane potpunim imenom i adresom, inače ih ne možemo nikako uvažiti.* *Uredništvo.*

Zahvalnice Majci Božjoj.

OZDRAVILA OD NEMILE BOLESTI. — Slavonija: Poslije poroda zaboljela me jako desna noga. Od ljute bole savijala sam se na lijevo tako, te mi se već cijela lijeva strana rebara i hrptenjače sve do kuka savila i lijeva mi ruka, mogla do zemlje. Uz to mi se noga jako natezala. Ležati sam mogla samo tako, da sam glavu objesila niz postelju. Liječila sam se i kod kuće i u bolnici. Već sam šest mjeseci u bolnici, kad mi jednog dana rekoše liječnici, da mogu slobodno kući, jer da mi oni ne mogu pomoći. Što ću jadna? Plakala sam cijeli onaj dan. Istom se na večer malo smirim i počnem moliti. Sutradan me obuzela neobična želja da idem u crkvu. Časna sestra, koja me je dvorila, ni da čuje o tom, jer niti mogu sjediti niti stajati, a od silne slabosti i boli ni hodati. Ja se ipak popodne teškom mukom onamo odvučem i ispovjedim, a sutradan pričestim.

Počela sam devetnicu Majci Božjoj lurdskoj. Za devet dana dolazila sam u crkvu i stajala pod misom naslonjena o stup kod svete vode. Svi su se čudili, kako mogu tako dugo ustrajati; a meni bilo tako lako i tako voljko oko srca, da bih ostala ondje cijeli dan. — I evo, što nijesu mogli toliki liječnici, mogla je naša mila Gospa lurdska: ja sam danas sasvim zdrava te dijelim radost sa svojim rodom. Vječna hvala Bogu i blaženoj Gospi!

MAJCI BOŽJOJ BISTRIČKOJ. — Hrvatska: Moj brat tako je teško obolio, da mu liječnik nije htio više lijeka davati, jer da mu, veli, ne zna drugoga lijeka, nego kojega mu je dao. U isto doba obolio mi i unuk. U toj nevolji odlučim se ja na hodočašće k Majci Božjoj Bistričkoj i odmah se spremim na put. Tamo, pred njezinim oltarom pomolim se za zdravlje mojih bolesnika, pa kad sam se na večer vratio kući sa lijekom, što sam ga kupio u ljekarni Majke Božje Bistričke, našao sam svoje bolesnike čisto zdrave. Zato hvala i slava na sve vijeke Majki Božjoj Bistričkoj, koja je mnogo puta uslišala moju prošnju.

Pomoć u vremenitim nevoljama.

U SMRTNIM BOLOVIMA. — Iz hrvatske Podravine primismo ovu zahvalnicu: Bila sam u drugom stanju, kad me nenadano snašla ljuta bolja, kojoj nitko nije znao lijeka. Ništa nijesam mogla jesti, a krv sam bacala svaki dan s velikim naporom. Primila sam sakramente umirućih. Liječnik hoće, da idem u Zagreb na operaciju. Teškom su me mukom spravili na kola i četiri puta putem do željeznice stali: tako mi je teško bilo. Kad sam stigla u bolnicu, zapita me liječnik, koliko imam

djece. „Petero“ odgovorim. — „I svi su vam živi?“ — „Svi“. — „Siromašna dječica! Mi vam ne možemo pomoći. Došli ste nam prekasno. Vi bi pod našim rukama dušu ispustili.“ — Što ću tužna sada? Zamolim č. sestru, da piše mojemu mužu, neka s dječicom moli devetnicu Srcu Isusovu, kad ja ne mogu, da se ono smiluje meni i njima. Još obećam, da ću Glasnik držati dok budem živa i da ću se u njemu zahvaliti.

Poslali me kući. Došlo i vrijeme poroda. Za dijete sam se više bojala nego za se; ali i vruće molila Presveto Srce, da mi ga bar neko vrijeme uzdrži živa. I dijete se rodilo zdravo zdravcato, a poslije toga i meni krenulo na bolje. Za pet tjedana umrlo je doduše dijete, ali ne od slabosti već od nenadane bolesti, koja ga je za tri dana shrvala. Na vijeke da je hvaljeno i čašćeno Presveto Srce Isusovo!

DOBILA MIROVINU. — Jedna gospođa iz Dalmacije piše: „Ja sam udovica. Muž mi je bio žandar. Molila sam za mirovinu. Svaki mi je govorio, da je ne ću dobiti. Onda sam obećala Srcu Isusovu, da ću objelodaniti u Glasniku, ako je dobijem. Iza 6 mjeseci uslišana je moja molba. Slava Srcu Isusovu!“

VELIKA DEVETNICA. — Pišu iz Hrvatskog Primorja: Pred dvije godine bolovala u našoj župi teško jedna osoba već pune dvije godine dana. Obadvije noge bile joj kao drvene, oduzete. Jednog dana sažali mi se sirotica jako, pa se dogovorim s nekoliko osoba, da ćemo za nju učiniti kakvo dobro djelo, ne bi li joj se dobri Bog smilovao, kad ljudi ne znaju i ne mogu. I počesmo veliku devetnicu, to jest, da ćemo se kroz devet prvih petaka u mjesecu pričestiti. Sve u svemu to je činilo 40 osoba, svi za našu bolesnicu. I nakon dovršene devetnice ta je osoba opet prohodala i sada dobro ide. A mi zahvalna srca kličemo: Živjelo Presveto Srce Isusovo u sve vijeke vjekova!

OZDRAVILO DIJETE. — Dobivamo iz jedne župe biskupije križevačke u Hrvatskoj ovu zahvalnicu: Sa mojom malom jedinicom kćerkom imala sam od njenog poroda puno patnje. S nestašice majčinog mlijeka hranim je umjetnom hranom. Dijete mi danomice propadalo. Lijekovi bez uspjeha. Potaknuta Glasnikom vršila sam devetnicu u čast Presv. Srcu Isusovu. Zadnji dan devetnice služila se sv. misa na moju nakanu. Polazeći u crkvu k sv. misi ostavila sam pod paskom dijete već na pol mrtvo. Mučio ga fraz. Kad ja od sv. mise kući, fraz popustio posve, jedinici mi od tog časa sve bolje i sada mi danomice krasno napreduje. Hvala budi na sve vijeke Presv. Srcu Isusovom!

NAJBOLJI ODVJETNIK. — Javljaju nam iz Zagreba: Pred kakovih devet godina iznajmismo kuću jednom stanaru. Iza šest godina prijavi nas netko, da su dvije sobe pogibeljne u slučaju požara. Stanar morade po nalogu oblasti iseliti se. Sad nas još i on tuži, da mu stanarinu snizimo, prem je njegovom porabom stan postao pogibeljan. Iza tri godine izgubismo parnicu. Međutim jedne nedjelje za vrijeme blagoslova u crkvi „Svete Marije“, opazim lijepu sliku Presvetoga Srca Isusova. Odmah si takvu sliku zaželim u kući i sutradan kupim za 70 kruna. Pred njom odlučih moliti Božansko Srce, da mi ono pravdu nađe, kad je kod ljudi ne nalazim. Uložismo izvanrednu predstavku na banski stol. Parnica se obnovi. I gle, banski stol ublaži prvu odsudu, dok je stol sedmorice, naše najviše sudište, ukinuo i prvu i drugu osudu sasvim. Što nam ustegoše, vratiše nam uz kamate, bivši stanar morade platiti sve troškove pa i našu obranu. Tako eto ispuni Gospodin svoju riječ: „Ja ću obilno blagosloviti svako mjesto, gdje se izloži i štuje sliku mojega Srca.“

Urednik: Stjepan Babunović, svećenik Družbe Isusove.

Dopisnica uredništva.

T. M. T. u D. Ne znate, tko smije pisati u Glasnik. Smije svatko, samo treba da piše suštu istinu, osobito kad šalje kakvu zahvalnicu. Uredništvo će do potrebe ispraviti jezik i slog pismenog sastavka. Izvolite se dakle samo javiti. Za priposlane članke, dopise, zahvalnice i t. d. ne treba uredništvu ništa platiti; sve se to prima sasvim besplatno; samo za oglase treba platiti.

OTPRAVNIŠTVO GLASNIKA umoljava najuljudnije p. n. pretplatnike, kada koji broj Glasnika vraćaju, da na omotu uvijek napišu i razlog, zašto ga vraćaju; n. pr. ovako: „Vraćam, jer sam ga već jednom dobio.“ Ili: „Vraćam, jer sam već primio pod ovom adresom“, i slično. Događa se naime, da je Glasnik naručen, plaćen i poslan, pa ipak povraćen, a bez ikakve oznake, zašto.

Isto tako kad se šalju novci, neka se uvijek na „kuponu“ napiše ime onoga, koji Glasnik na svoju adresu prima; a ujedno neka se točno napiše sva adresa te za što i u koju se svrhu novac šalje. Ako se na pr. šalje zaostatak pretplate, valja na kuponu napisati ovako: „Dana . . . poslao sam već . . . za . . : komada Glasnika; sada šaljem preostali dug za . . . komada, koje u redu dobivam.“ Ili: „Za . . . . Glasnika, što ih redovito primam, poslao sam već svu pretplatu; sada šaljem za još . . . komada Glasnika, pa molim i sve do sada izašle brojeve.“ — Na ovaj se način ne prišteđuje samo posao otpravništvu, već i svaka možebitna pogreška lako ispravlja. Sve u jednu: Uvijek valja pisati i naručivati točno i jasno, pa će biti sve u redu.

I OPET NEKI NARUČUJU KOD UREDNIŠTVA GLASNIKA razne časopise, knjige i molitvenike, a neki bi htjeli čak, da im se i pjesme napose štampaju: Molimo, da se to ne čini 1) jer uredništvo nema nikakve knjižare ni tiskare; 2) jer uredništvo mora takvu narudžbu slati poštom na pravu adresu, a to stoji i vremena i novaca; 3) jer u takovom slučaju moraju naručitelji obično 3 puta dulje čekati na svoju narudžbu, a kadikad i reklamirati ju. Zato i opet molimo svekolike, da naručuju samo ondje, gdje se može što dobiti, a kod uredništva se dobiva „Glasnik Presv. Srca Isusova“, „Zastava Bezgrješne Djevice“, „Kalendar Srca Isusova i Marijina“ i — ništa više. —

OPĆA PRAVILA MARIJINIH KONGREGACIJA. Izdalo uredništvo „Zastave Bezgrj. Djevice“. U 32-nini, 58 str. Zagreb 1912. Ukusno broširano stoje poštom 19 f.; 25 komada: 3 K 50 f.; 50 kom. 6 K 50 f. Naručuje se kod uredništva Glasnika Presv. Srca Isusova.

Zahvaljuju Presvetom Srcu Isusovu.

IZ OVIH MJESTA: Belec, Berguda, Bok, Bute Mont. (Amer.), Drventa, Drenovci (2), Dubrovnik; Gundinci; Jasenovac; Kali, Kosinj; Novo Sarajevo; Orebić, Otočac (2); Piškorevci, Požega, Pučišće; Sigetec, Stajnica; Tuzla; Zadar (3), Zagreb (2).

ZA OVE MILOSTI: Pomoć u nevolji i očaju (3). Utjeha u velikoj tuzi. U porodu (2). Pomoć kod ispita (5). U neprilici, da izgubi polugodište. Prestala jaka zubobolja i glavobolja. Obratio se i spokojno umro otac. Ozdravilo dijete (3), noga, muž od tifusa, braća i sestre od ospicâ, teško nahlađeni sin. Uslišena molitva. Blagoslov u gospodarstvu. Pomoć u velikoj životnoj oskudici, u trgovačkom poslu. Zdravlje. Razne milosti (2).

Milodari.

ZA HRVATSKO SVETIŠTE SRCA ISUSOVA U ZAGREBU: Baja St. Istvan: S. G. 5 K. — Ban. D. S. 2 K. — Baška voda: A. S. 1 K. — Belec: Z. F. 5 K. — Bos. Gradiška: Sam. sv. Ante: 1 K 40 f. — Brod Moravice: V. M. 1 K 80 f. — Križevci: D. P. 15 K. — Sv. Barbara Kostr.: J. B. P. 1 K. — Zagreb: V. L. 4 K.

Iz Zagreba dobismo od mladog neznanovića 10 K ZA HRVATSKI NOVICIJAT DRUŽBE ISUSOVE U ZAGREBU uz ovu popratnicu: „Braćo novaci! Čujte moje molbe glas: Pregnite moliti se za to, da postanem vaš drug. Isprosite mi i to, da ne budem škrt spram vas.“ — Njegova mu se „braća novaci“ od srca zahvaljuju i poručuju mu, da se vruće mole za njega, a i za sve one, koji su zvani, da budu i — odabrani. Žetve je mnogo, a poslenika malo.

Popis molitvenika i nabožnih djela koje se naručuju izravno samo kod knjižare L. HARTMANA (Stjepan Kugli), ZAGREB, Ilica 30

MOLITVENICI.

Bačić Krstitelj Petar. Pravilo kršćanskog života. Vezan K 1.40.

Boissieu A., Razmatranja za svaki dan crkvene godine o svetom evangjelju Isusa Krista. Preveo biskup dr. Jeglić. Četiri knjige. Uvez. u platno K 6.40.

Capecelatro A. Kardinal, Sursum Corda. **Uzdah k Bogu.** Preveo **A.** Manzoni, **sveć.** Vezano K —.40.

Galović M., Sveta obitelj. Tvrdo vezano K —.30.

Čengić A. O., Priručna knjižica **ili** kratak pregled **nauka** kršćanskoga Vezano K 1.—.

Hatller O. F. D. I., Srce Marijino **i pobožna razmatranja o** presvetom i prečistom Srcu Marijinu i ujedno priručna **knjižica za** članove **bratovštine** prečistoga Srca Marijina. Vezano K 1.—.

Horat I., Cvijeće iz vrta Božjega. Molitvenik **uvezan u** crno platno K —.70, u **bijeloj umjetnoj** kosti, podloženim baršunom i okov. koricama K 3.20, u bijeloj umjetnoj kosti u **zlatorezu** K 4.—, u finoj koži **sa utisnutim** zlatnim **križem**, u toku K 4.—.

Ikić St. fra., Molitvenik s oprostima. Eleg. uvezan K —.60.

Jais, Isus prijatelj malenih. Molitvena knjižica za katoličku mladež. **Uvezano** K —.50.

Maurović A. dr., biskup, Krist naš spas. Molitvenik. Uvezan u crno platno K 1.20, u bijeloj umjetnoj kosti K 2.—, u bijeloj umjetnoj kosti sa podloženim baršunom i **kovanim** koricama K 3.40, **u** bijeloj **umjetnoj kosti** K 5.—, **u** finoj **tamno-plavoj** koži. K 6.—.

Pajić P., Mala razmatranja kroz **tjedan i** Devetnicu Duhu svetomu **po sv.** Alf. Ligoriu. K —.20.

Put svagdanji u čistilište u zajednici sa Božanskim srcem Isusovim, itd. K —.08.

Rubetić Cvj., Razgovor s Bogom. U platno uvez. K 2.—, **u** bijeloj **umjetnoj kosti** K 2.—, **u bijeloj umjetnoj kosti sa** utisnutim **križem** i cvijećem **od kovine** K 5.—, **u bijeloj umjetnoj kosti K** 5.—, u **bijeloj** umjetnoj kosti sa umetnu**tim križem** i cvijećem **K 5.80**, u **bijeloj umjetnoj** kosti sa utisnutim **cvijećem** od metala K 6.40, **u** najfinijem **kožnatom** uvezu **sa** zlatorezom **K** 6.40.

Šić Fr., Razgovor s Bogom. Molitvenik **sa** krupnim i jasnim **slovima.** U **crnom uvezu** K **1.60, sa** zlatorezom K 2.—.

Šimončić, **Molitvena knjižica za kršćanski katolički** puk. **U crnom platnu** K **1.20**, u bijeloj umjetnoj kosti K **2.—, u** bijeloj umjetnoj kosti **sa podlož.** baršunom K **3.60.**

Šimončić. Compendium ritualis. U koži uvezano u toku K 2.—.

Šimončić. Put u nebo. Molitvenik. U platno **uvez.** K **1.20. u** bijeloj **umjetnoj kosti** K 2.—, **u** bijeloj **umjetnoj kosti** sa položenim i kovanim **koricama** K **3.60.**

Stadler J. dr., Rajska vrata. Poučna i **molitvena knjiga.** Vezana K 1.20, **sa zlatorezom K 2.—.**

Stadler J. dr. i Jagatić A. dr.. Put u nebo. Molitvenik **za odraslu katoličku** mladež. Vezano K **1.—.**

Srce Isusovo, **spasenje naše. Poučna** i **molitvena knjižica**, za štovatelje presvetoga Srca **Isusova.** Uvezano u platno K 1.—, **sa zlatorezom** K 1.60.

Strukić Ig. Fr., Učenica Isusova. Poučna i molitvena knjižica za katoličku mladež. Vez. K —.80.

Strukić Ig. Fr., Učenik Isusov. Poučna knjižica za katoličku mladež. **Vezano** u platno K —.80.

Strukić Ig. Fr., Put k savršenosti kršćanskoj ili treći svjetovni **red. Molitv.** uvez. K 1.20.

Štiglić M. dr., Duhovna razmatranja. Treće izdanje. Vez. K 2.—.

Štiglić M. dr., Kršćanska kćerka. Molitvenik za žensku mladež. Vezano K —.60.

Štiglić M. dr., Kršćanski mladić. Molitvenik **za** mužku **mladež.** Vezano K —.60.

Vienac bogoljubnosti ili različne molitve osobito **s oprosti. Vezan** K 1.10.

Vidmar St., Idite k Josipu. Molitvenik na čast sv. Josipu. K —.50

Vimer R. dr., prof.. Spasi dušu svoju. Molitvenik za **srednje** škole. Sa latin. i **hrv. misom.** Platn. uvez. K 1.—, u **bijelim** umjetnim koricama sa utisnutim cvijećem od metala K 4.50.

POBOŽNOST K PRESVETOM SRCU ISUSOVU.

Apoštolske **molitve. Odobrila** duh. **oblast** nadb. zagrebačke. K —.60.

Babunović St. D. I., Veliko obećanje Presv. Srca Isusova. K —.10

Bratovština Presv. Srca **Isusova.** K —.06.

Cvieće Srca Isusovog. I. i II. svezak po K —.70.

Devetnica kratka na čast Presv. Srcu Isusovu. K —.04.

Knjiga Srca Isusova za djecu. **Pouka i molitve.** Broširana K —.16.

Ligouri Alf. sv., Devetnica na čast Presv. Srca Isusova. K —.10.

Litanije o Presv. Srcu Isusovu. K —.02. 100 komada K 1.40.

Mali časoslov u čast Presv. Srca **Isusova.** Broširan **K —.20, kartoniran K** —.40.

Palunko V., K **Srcu Isusovu. Poziv hrv. narodu pri općoj Posveti** Presv. **Srcu** Isusovu. K —.06.

Petak prvi u mjesecu. Pobožnost k **Presv.** Srcu Isusovu. K —.04.

Priručnik Počastne Straže Presv. Srca Isusova. **K —.20.**

Slavlje hrvatske omladine g. 1910. K —.10.

Vanuteli D. J., Miesec lipanj. posveć. Presv. Srcu Isusovu. K —.40

Vojska Srca **Isusova proti psovki i** proklinjanju. K —.20.

ŽIVOT SVETACA.

Brixl P. D. I., Život sv. Stanislava **Kostke, zaštitnika** mladeži. **Vezan** K —.50.

Charrier R. S. J., Leben und Wirken des Ehrwürdigen P. Claudius de la Colombgere S. J. K 3.20.

Ivančić J., Život sv. Franje Serafinskoga **ili asiškoga.** Broš. **K 1.—**

Predragović J.. Sv. Ivan Berchman D. J. Vezano K 1.—.

Rihtarić M., Blaženi Marko Križin. Hrvat, mučenik. K —.20.

Seeböck, Život svetaca i svetica božjih. Sa 360 sl. Vezano K 7.20.

Stolz I., Sveta Elizabeta. Priredio dr. Val. Čebušnik. Kart. K 1.—.

Život sv. Ante Padovanskoga velikod čudotvorca. K —.10.

Život sv. Franje Asiskoga, s **malim** dodatkom. K —.10.

POBOŽNOST BLAŽENOJ DJEVICI MARIJI I SV. JOSIPU.

Barnaba Alsaški O., Porciunkula ili Povjest Gospe angjeoske sa životom sv. Franje. K —.20.

Celinščak J., Karmelski škapular. K —.10.

Celinščak J., Pouka o škapularu. K —.30.

Časovi mali na čast blažene Djevice Marije. Uvez. u plat. K —.50.

Jubilej bezgrješne djevice i hrvatska omladina. K —.06.

Mariotti K., Mjesec listopad. Vezano K —.60.

Kotlarski A., Marijino cvijeće. Niz pouka o kriepostima blažene Djevice **Marije.** Vezano K 1.—.

Krunica ili čislo Bratovštine sv. Krunice. K —.06.

Palunko **V., Marijin mjesec ili niz** govora uz druge pobožne molitve **za** mjesec maj. Vez. K 1.40.

Palunko V., Mjesec ožujak posvećen sv. Josipu. Vez. K —.50.

Mariotti K. O., Mjesec **listopad po**svećen sv. Franji. Vez. K —.60.

Pobožnost najmilija na čast B. Dj. Mariji, kraljici sv. krunice. K—.60

Služba **mala Blažene Djevice Ma**rije. **Officium Parvum Beatae Ma**riae Virginis. **Vezano** K 1.—.

Tvrtković I. M., Zlatni traci čudotvorne medalje. K —.30.

Vidmar St., Idite k Josipu. Molitvenik **na čast sv. Josipu.** Vezano K **—.50.**

KRŠĆANSKI ŽIVOT.

Babunović St. D. I., O čestoj i svagdanjoj svetoj pričesti. Izdanje mladeži pučkih škola K —.50. **Izdanje** hrvatskom **katoličkom puku** K —.50.

Jagar A., Spasi dušu **svoju.** K —.20.

Jagar **A., Tko nam može pomoći i** odmoći? **K —.30.**

Kako ćeš u kratko i točno iskušati svoju duševnost. **K** —.04.

Kažiprst roditeljem za što valjaniji **odgoj** djece. K —.20.

Kerschbaumer A. dr.. Devetnica na čast božanskom Djetešcu **Isusu.** K —.10.

Nauka kratka **o zvanju za stališ** redovnički. K —.20.

Poslužba u crkvi. K **—.30.**

Pravilo trećeg svjetovnog reda sv. Franje Asiškoga. K —.10.

Pucci P., Čudotvorna **moć sv. ispovjedi.** Darak katol. mladeži, koja **prvi put stupa na svetu** pričest. K —.20.

Spasi dušu. Uspomena na sv. Poslanje. K —.04.

Šimončić Gj., Sveta potvrda. **Nauk** o **svetom sakramentu potvrde.** K —.10.

Širca O. M., Gospode uči nas moliti. **Pouka** o **molitvi i** razmatranja. K —.20.

Tisak Antuna Scholza u Zagrebu.